

Św. Josemaría Escrivá

Założyciel Opus Dei

Wejście - Św. Josemaría - Przesłanie - Zmartwychwstanie

Zmartwychwstanie

3.1.2004

„Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: ‘Pokój wam!’. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: ‘Pokój wam!’. Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam’. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: ‘Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane’” (J 20, 19–23).

„Chrystus żyje. Oto wielka prawda, która napelnia treścią naszą wiarę. Jezus, który umarł na krzyżu, zmartwychwstał, przewyciężył śmierć, moce ciemności, ból i smutek. Nie bójcie się – tymi słowami pozdrowił Anioł kobiety zdążające do grobu. Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Haec est dies quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea; oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się.

Okres wielkanocny jest czasem radości, radości, która nie ogranicza się tylko do tej części roku liturgicznego, lecz w każdej chwili jest obecna w sercu chrześcijanina. Ponieważ Chrystus żyje: Chrystus nie jest postacią, która przeminęła, która istniała w jakiejś epoce i odeszła, pozostawiając nam wspaniałe wspomnienie i przykład.

Nie. Chrystus żyje. Jezus to Emmanuel: Bóg z nami. Jego Zmartwychwstanie objawia nam, że Bóg nie porzuca swoich. *Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie – obiecał. I spełnił swoją obietnicę. Bóg nadal znajduje swoją radość przy synach ludzkich.*

Chrystus żyje w swoim Kościele. *Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was.* Takie były zamysły Boga: Jezus, umierając na

Krzyżu, dał nam Ducha Prawdy i Życia. Chrystus trwa w swoim Kościele: w jego sakramentach, w jego liturgii, w jego nauczaniu, w całej jego działalności.

W sposób szczególny Chrystus jest nadal obecny wśród nas w tym codziennym oddaniu, jakim jest Najświętsza Eucharystia. Dlatego Msza jest centrum i rdzeniem życia chrześcijańskiego. W każdej Mszy obecny jest Chrystus Cały: Głowa i Ciało. *Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso*. Ponieważ Chrystus jest Drogą, Pośrednikiem – w Nim znajdujemy wszystko, poza Nim nasze życie staje się puste. W Chrystusie i pouczeni przez Niego, ośmielamy się mówić, *audemus dicere: Pater noster*, Ojciec nasz. Ośmielamy się nazywać Ojcem Pana nieba i ziemi. Obecność żywego Jezusa w Najświętszej Hostii jest gwarancją, korzeniem i dopełnieniem Jego obecności w świecie.

Chrystus żyje w chrześcijaninie. Wiara mówi nam, że człowiek w stanie łaski jest *przebóstwiony*. Jesteśmy mężczyznami i kobietami, nie aniołami. Istotami z krwi i kości, z sercem i z namiętnościami, ze smutkami i z radościami. Jednakże przebóstwienie oddziałuje na całego człowieka jako zadatek chwalebego zmartwychwstania. *Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni*.

Życie Chrystusa jest naszym życiem, zgodnie z tym, co obiecał Apostołom w czasie Ostatniej Wieczerzy: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać*. Chrześcijanin powinien więc żyć zgodnie z życiem Chrystusa, czyniąc Jego uczucia swoimi, tak żeby móc zawołać wraz ze św. Pawłem: *non vivo ego, vivit vero in me Chrystus*, nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”.

To Chrystus przechodzi, 102 – 103